

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9917/2024
28.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Брковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Лидија Џеврња Виро Николић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1948/21 од 26.05.2021. године, у седници одржаној 28.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1948/21 од 26.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1948/21 од 26.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1948/21 од 26.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 2073/18 од 22.11.2018. године, којом је одбијен тужбени захтев за утврђење да је ништав уговор о зајму закључен 30.06.2010. године између сада покојног ВВ из ..., као зајмодавца и тужиле, као зајмопримца, те тужила обавезана да туженом надокнади парничне трошкове од 133.050,00 динара. Одбијени су као неосновани захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, на основу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда заснована је на правном становишту да пуноважност уговора опредељује стварна воља уговарача, а да спорни уговор насловљен као уговор о зајму представља споразум о преласку потраживања правног претходника туженог, као зајмодавца на тужилу, као јединог законског наследника преминулог зајмопримца. Имајући у виду утврђене чињенице и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, а по којима уговор није противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима, по становишту Врховног суда не постоје правна питања која би налагала потребу одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној. По одредби члана 222. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС“ бр. 46/95 ... 6/2015) наследник одговара за оставиочеве дугове до висине вредности наслеђене имовине, па је тужила пуноважно спорним уговором преузела дуг лица, на чијој заоставштини је једини законски наследник.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о зајму поднета је 21.12.2016. године, вредност предмета спора према означању у тужби (члан 33. став 2. ЗПП) је 2.060.000,00 динара и према наведеном меродавном курсу представља динарску противвредност 16.668 евра.

Пошто вредност предмета спора не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**